

«Στο παιδί μου δεν άρεσαν ποτέ τα παραμύθια
Και του μιλούσανε για Δράκους και για το πιστό σκυλί
Για τα ταξίδια της Πεντάμορφης και για τον άγριο λύκο
Μα στο παιδί δεν άρεσαν ποτέ τα παραμύθια
Τώρα, τα βράδια, κάθομαι και του μιλώ
Λέω το σκύλο σκύλο, το λύκο λύκο, το σκοτάδι σκοτάδι,
Του δείχνω με το χέρι τους κακούς, του μαθαίνω
Ονόματα σαν προσευχές, του τραγουδώ τους νεκρούς μας.
Α, φτάνει πια! Πρέπει να λέμε την αλήθεια στα παιδιά.»

Αν όπως μας λέει ο **Μανόλης Αναγνωστάκης** πρέπει να λέμε την αλήθεια στα παιδιά, είναι ακόμη πιο βέβαιο ότι πρέπει να λέμε την αλήθεια στον λαό. Και το λέω αυτό, διότι και στις προηγούμενες εκλογές και σε τούτες, οι ποικίλης έντασης ρεφορμιστικές δυνάμεις, στο όνομα του να μην φοβίσουν τους ψηφοφόρους, τους λένε συνειδητά ψέματα, ακόμη και στις περιπτώσεις εκείνες που οι παραμορφωτικοί τους φακοί τούς επιτρέπουν να συλλάβουν την αλήθεια.

Μια τέτοια στάση ακολούθησε συστηματικά ο **ΣΥΡΙΖΑ** πριν από τις προηγούμενες εκλογές, με τα γνωστά αποτελέσματα, και την ίδια στάση φαίνεται να ακολουθεί και η **ΛΑΕ** σε τούτες. Κάτι τέτοιο όμως είναι ανεπίτρεπτο για την Αριστερά, και αυτό από πολλές απόψεις.

- 1.** Καταρχάς και καταρχήν δεν αρμόζει στην ηθική της Αριστεράς να κρύβει όπως τα αστικά κόμματα την αλήθεια και να παραμυθιάζει το λαό, κάτι που αυτά είναι υποχρεωμένα να πράττουν ακριβώς επειδή η ίδια τους η ιδεολογία δεν είναι τίποτε άλλο παρά μια ψευδής απεικόνιση της πραγματικότητας.
- 2.** Η λογική “ας πάρουμε την κυβερνητική εξουσία και στη συνέχεια θα προχωρήσουμε στις πολιτικές που επιβάλλεται”, είναι δείγμα μιας βαθύτατα αντιδημοκρατικής φιλελεύθερης αντίληψης, η οποία αντιμετωπίζει την εξουσία ως κάτι ξέχωρο από την κοινωνία και το λαό και την κυβέρνηση, όχι σαν τον υπηρέτη του λαού αλλά σαν αφεντικό του.
- 3.** Μια τέτοια λογική παραβλέπει ότι είναι αδύνατον να εφαρμοστεί μια φιλολαϊκή πολιτική δίχως να έχει σαν θεμελιακό, αν όχι μοναδικό της στήριγμα, τον ίδιο τον οργανωμένο λαό και το κίνημά του.
- 4.** Και ίσως το πλέον εγκληματικό πολιτικά, είναι ότι μια τέτοια στάση αντί να προωθεί την λαϊκή συνειδητότητα προς την εν δυνάμει επαναστατικοποίησή της, αξιοποιώντας τα ρήγματα που η ίδια η αστική πραγματικότητα δημιουργεί στην λαϊκή συνείδηση, την καθηλώνει στα αστικά πλαίσια.

Στις επερχόμενες εκλογές το μέγα παραμύθι το οποίο δυστυχώς εκτός από τις μνημονιακές δυνάμεις

συνεχίζει να αφηγείται και η ΛΑΕ, είναι ότι μπορεί να υπάρξει φιλολαϊκή πολιτική εντός ΕΕ.

Εκτός από περιπτώσεις όπως εκείνες των συνεργαζόμενων με την ΛΑΕ Γλέζου, Κωνσταντοπούλου και Βαλαβάνη, όπου ο πρώτος είναι κατά της εξόδου από την ευρωζώνη, η δεύτερη στα πλαίσια της θεσμολαγνείας της φαντασιώνεται επαναφορά στις δημοκρατικές αρχές της ΕΕ και της ευρωζώνης και η τρίτη δηλώνει ότι θα αποδέχονταν την επαίσχυντη πρόταση της ελληνικής κυβέρνησης προς τους δυνάστες μας του Φλεβάρη, η ίδια η ΛΑΕ δεν προσδιορίζει την έξοδο από την ΕΕ ως απαραίτητη προϋπόθεση για την εφαρμογή του προγράμματός της. Ακόμη χειρότερα, η ΛΑΕ δηλώνει ότι εναντιώνεται μόνον στην νεοφιλελεύθερη πολιτική της ΕΕ, αφήνοντας έτσι ανοιχτό το ενδεχόμενο που άφηνε και ο ενιαίος ΣΥΡΙΖΑ να ακολουθήσει αυτή κάποια φιλολαϊκή πολιτική.

Από την άλλη δεν είναι δυνατόν να παραβλέψουμε ότι η εκ μέρους του ΚΚΕ μετατροπή της εξόδου από το Ευρώ -καταστροφική κατά τον Δημήτρη Κουτσούμπα πριν την έλευση του σοσιαλισμού- αλλά και από την ΕΕ, από προϋποθέσεις για να ανοίξουμε το δρόμο προς το σοσιαλισμό σε συνέπειες του σοσιαλιστικού μετασχηματισμού, αποτελεί ένα άλλο παραμύθι το οποίο με τη σειρά του συμβάλλει και αυτό στην διατήρηση της υπάρχουσας τάξης πραγμάτων.

Ας πούμε λοιπόν το λύκο, λύκο και εν προκειμένω την ΕΕ φωλιά των λύκων, λάκκο των λεόντων, θηλιά στο λαιμό μας.

Ας πούμε ευθαρσώς ότι αυτή είναι αδύνατον να μετατραπεί σε Ευρώπη των λαών και ότι θα πρέπει να διαλυθεί.

Ας πούμε ξεκάθαρα ότι η ΕΕ αποτελεί θεμελιακή συνιστώσα της Τρόικας που μας καταδυναστεύει, ότι η συμμετοχή σε αυτήν είναι η αιτία της διάλυσης του παραγωγικού ιστού της χώρας και της συρρίκνωσης της δημοκρατίας.

Ας πούμε ακόμη ότι η υλοποίηση επί μέρους προοδευτικών μεταρρυθμίσεων είναι αδύνατη όσο παραμένουμε στην ΕΕ .

Όχι λοιπόν για άλλη μια φορά χαμένη ψήφο στους διάφορους αριστερούς πολιτικούς παραμυθάδες, αλλά **ψήφο στην ANTAPΣYA** και τους συνεργαζόμενους με αυτήν που είναι οι μόνοι που στο πρόγραμμα τους περιλαμβάνουν την εδώ και τώρα αποδέσμευση από την ΕΕ.

Γιώργος Ρούσης

Δημοσιεύθηκε στο ΠΡΙΝ, 13.9.2015